

Kirkehistorie

Ullensaker kirke brant 16. juni 1952 etter et lynnedslag og den nye kirken ble vigslet søndag 12. oktober 1958 med kong Olav til stede. I forbindelse med 50-årsjubileet i 2008 ble det holdt en festgudstjeneste med innvielse av den nye kirkeklokka og en historisk kveld som også ble holdt i Ullensaker kirke.

Disse arrangementene ble filmet og vi viste utdrag fra filmene 10. oktober 2023. Vi hørte der blant annet Ivar Frydenlund, Reidar Enger og Kjell Karlsen fra Borgen, som bidro under gjenoppbyggingen fortelle om arbeidet.

Ullensaker kirkes 50 års-jubileum

Festgudstjenesten søndag 12. oktober 2008

12. oktober 2008 ble det holdt festgudstjeneste i Ullensaker kirke med innvielse av den nye kirkeklokka. Prost Bjarne Olaf Weider åpnet festgudstjenesten på kirketrappa hvor alle sang «Kling no klokka» før den nye kirkeklokka ringte. Den gamle klokka fra middelalderen ble satt ned i våpenhuset.

Hallgeir Furnes som var ordfører da Ullensaker kirke brant, fortalte om planleggingsarbeidet med den nye kirken. Hallgeir Furnes som var 100 år i 2008, kom helt fra Agder for å delta på festgudstjenesten. Han var medlem i byggekomiteen for den nye kirken og fortalte om avgjørelser og arbeid. Arkitekt ble Arnstein Arneberg og freskene ble malt av Alf Rolfsen.

Historisk kveld onsdag 15. oktober 2008

Kari Eriksen ønsket velkommen på vegne av arrangørene Ullensaker historielag, Ullensaker kirkeakademi og Børge-Borgere. Det var åpen kirke og utstilling i kirkerommet.

Ullensaker kirke - brannen og gjenoppbyggingen

Kari Eriksen innledet med å fortelle om den raske oppføringen av det nye kirkebygget etter brannen. Kirken ble bygget med lokale entreprenører og håndverkere og kostet 2 mill. kroner. Lokalbefolkningens økonomiske bidrag til for eksempel orgelet, var betydelig.

Tor-Vidar Frydenlund ledet denne delen av programmet. Han presenterte kveldens Agathonkarer. Agathonkara var Ivar Frydenlund som arbeidet hos Agathon Borgen i årene 1948-1956, Kjell Karlsen som var ansatt fra 1953 til 1996 og Reidar Enger som jobbet der i årene fra 1946 til 1960.

Brannen

Ivar Frydenlund var på Prestegården for å lage ny låvebru 16. juni 1952. Omtrent kl. 12.45 så han at det mørknet på himmelen, kort tid etter begynte det å styrtregne og så smalt det med en gang. Ivar sa da at han trodde det slo ned i kirka, men ingenting var å se. Kort etter hørte han at Brannvesenet fra Kløfta kom og da sto røyken opp fra tårnet.

Andre av Agathon Borgens snekkere som arbeidet på nabogården Hauger, grep redskap og løp til kirken. Alle gikk de inn i kirken for å redde ut inventaret.

Ivar Frydenlund reddet døpefonten fra 1100-tallet ut av kirken. Han måtte trille den ut i 3 deler. Et vanskelig arbeid som ble enda verre pga. den høye terskelen. Alt inventaret unntatt kirkekrakkene, klarte Agathonkara å redde ut før taket begynte å gi etter og de måtte slutte arbeidet.

Gjenoppbyggingen

Det ble kjøpt nedsatt en byggekommité og Arnstein Arneberg ble valgt som arkitekt. Firmaet til Agathon Borgen la inn tilbud på byggingen og fikk den. Dermed var både Reidar Enger, Kjell Karlsen og Ivar Frydenlund med på gjenoppbyggingen av kirken.

Den gamle steinmuren sto igjen og vinteren 1955 begynte Kjell Karlsen med hender, spett og litt sprengstoff å fjerne gammel stein. Han støpte også den nye grunnmuren. Den gamle steinen ble lagt ned i grunnen under kjelleren igjen. Kjell Karlsen var en av dem som frakta opp og la ut skiferen på taket.

Det første byggetrinnet var kjelleren. Reidar Enger begynte å lage lemmer til forskalinga i april 1955. Det var tørt og varmt vær – også nede i kjelleren der det var veldig varmt. Støpningen av såler og grunnmur gikk fint.

Det andre byggetrinnet var selve kirkehuset. Agathonkara var lenge spent på om firmaet også fikk tilbudet på dette byggetrinnet, men det gikk greit.

Det første som kom på plass, var dragerne og søylene. Deretter kom buen i kirkeskipet som var delt i 3. Reidar Engers jobb var å skjære ut buene. Selve støpningen av kirkerommet ble tatt i flere omganger. Han satte spiret på plass. Reidar Enger var med på byggingen fra første til siste dag.

Steinar Bjørnsengen orienterte om utstillingen av messehagler, alterduker, kirkesølv og fotografier i kirkerommet og om det inventaret som har tilhørt kirken, men blitt fjernet. Dette gjelder for eksempel middelalderkisten og røkelseskarret som det nå jobbes med å låne tilbake.

Alt inventaret ble flyttet over fra stavkirken som ble revet i 1769 til den nye tømmerkirken som brant i 1952. Den smidde dørringen som hang på hoveddøren er fra 1100-tallet slik som døpefonten.